

ΣΙΝΔΟΣ

Στην περιοχή της σημερινής Σίνδου, 23 περίπου χλμ. δυτικά της Θεσσαλονίκης, βρίσκεται ο αρχαίος οικισμός, ο οποίος αναπτύχθηκε πάνω σε ένα φυσικό έξαρμα του εδάφους. Τα αλληπάλληλα στρώματα κατοίκησης και τα άνθηρα που κατά καιρούς κατασκεύασαν εδώ οι κάτοικοι, χάρισαν στο λόφο μεγάλο ύψος. Εξαιτίας της μορφής του - δυο συνεχόμενες τούμπες από τις οποίες η νότια είναι υψηλότερη - ο οικισμός είναι γνωστός στην έρευνα ως Διπλή Τράπεζα Αγκιάλου (1).

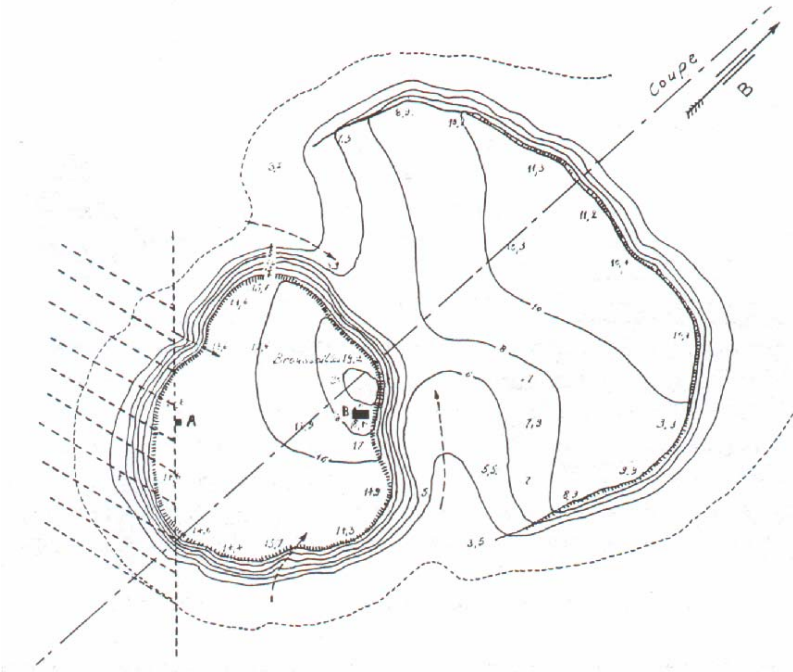
Οι πρώτες αρχαιολογικές έρευνες έγιναν από την Αρχαιολογική Υπηρεσία το 1964, ενώ από το 1990 περιορισμένης έκτασης ανασκαφές άρχισε το Α.Π.Θ., υπό τη διεύθυνση του καθηγητή Μ. Τιβέριου.

Η επιλογή της θέσης του αρχαίου οικισμού υπήρξε απόλυτα επιτυχής, καθώς βρισκόταν στην εύφορη πεδιάδα που ορίζουν δυο μεγάλα ποτάμια (βόρεια ο Γαλλικός, νότια ο Αξιός) και σε άμεση γειτνίαση με τη θάλασσα. Επιπλέον, η ύπαρξη χρυσού στην άμμο του Γαλλικού ποταμού (του Εχέδωρου των αρχαίων) αποτελούσε μια πολύ σημαντική πηγή πλούτου για τους κατοίκους.

Σποραδικά ίχνη των πρώτων κατοίκων στην περιοχή εντοπίζονται ήδη στην ύστερη νεολιθική περίοδο (3000 π.Χ.) αλλά σαφή στοιχεία εγκατάστασης στο χώρο της Διπλής Τράπεζας έχουμε από την ύστερη εποχή Χαλκού. Κατά τους γεωμετρικούς χρόνους (9ος-8ος αι. π.Χ.) ο οικισμός γνωρίζει μεγάλη ακμή, όπως δείχνουν και τα αρχιτεκτονικά λείψανα πλινθόκτιστων οικιακών χώρων, μερικοί από τους οποίους διέθεταν εργαστηριακές και μαγειρικές εγκαταστάσεις (2). Η άφθονη εισαγμένη κεραμική από την Εύβοια σημαίνει πιθανόν ότι κατά τον 8ο αι. π.Χ. οι Ευβοείς είχαν ιδρύσει έναν εμπορικό σταθμό (εμπορείον) (3). Τον 7ο αι. π.Χ. παρατηρείται μια συρρίκνωση στην έκταση του οικισμού, ο οποίος περιορίζεται στη νότια τράπεζα, ενώ η βόρεια χρησιμοποιήθηκε κυρίως ως χώρος κατάχωσης απορριμμάτων. Στο δεύτερο μισό του 6ου αι. π.Χ. και τις αρχές του 5ου αι. π.Χ. ο οικισμός γνωρίζει μια νέα περίοδο ακμής, όπως μας βεβαιώνουν τα πλούσια ευρήματα ενός νεκροταφείου που ανέσκαψε η Αικ. Δεσπίνη στις αρχές της δεκαετίας του '80, περίπου 100 μ. νότια του πολιτισματος (4). Ο οικισμός διατηρούσε έντονες εμπορικές σχέσεις με πολλά κέντρα του ελληνικού κόσμου (Χίο, Αττική, Σάμο, Μένδη, Κόρινθο, Ιωνία) καθώς και με την Αίγυπτο, ενώ διέθετε και εξαίρετους χρυσοχόους. Υπολείμματα αποβλήτων εργαστηρίου επεξεργασίας χαλκού και η εύρεση ορισμένων σκευών, όπως π.χ. χοάνες και μήτρες, αποδεικνύουν ότι οι κάτοικοι γνώριζαν την επεξεργασία μετάλλων ήδη από τον 10ο-9ο αι. π.Χ.

Ο οικισμός έπαψε να κατοικείται (ή συρρικνώθηκε πολύ) στα χρόνια αμέσως μετά την ίδρυση της Θεσσαλονίκης (310 π.Χ.).

Για το όνομα του αρχαίου πολιτισματος δεν διαθέτουμε βεβαιωμένα στοιχεία. Ωστόσο, από τις πόλεις που έχουν κατά καιρούς προταθεί, τις περισσότερες πιθανότητες συγκεντρώνει η αρχαία Σίνδος.

1. Τοπογραφικό της διπλής τράπεζας της Αγκιάλου.

2. Μαγειρικός κλίβανος (φούρνος).

3. Σκυφοειδής κρατήρας γεωμετρικών χρόνων.

4. Ζεύγος χρυσών ενωτίων από το νεκροταφείο.